

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411010107
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Juraj Krupa
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5411010107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Krajského súdu v Žiline, zložený z predsedu senátu Juraja Krupu a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Milana Repáňa na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.10.2012 v Žiline, o odvolaní obžalovaného P. H. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne č.k. 2T/14/2011-360 zo dňa 20.3.2012

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e .

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaný P. H., nar. XX.X.XXXX, bytom E., K. Y. XXX/X,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

sa spod obžaloby pre skutok, podľa ktorého mal spáchať trestný čin (prečin) krádeže podľa §§ 20, 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. tak, že:

s U. P., nar. XX.XX.XXXX a L. T., nar. XX.XX.XXXX, po vzájomnej dohode, dňa 31.1.2011 okolo 04.30 hod. po príchode do areálu SOŠT Istebné nachádzajúceho sa v obci Istebné, časť Hrádok č. 226, P. H. na vozidle L. T. odišiel strážiť a sledovať pohyb vozidiel na rázcestie cesty Dolný Kubín - Kraľovany - Ružomberok, U. P. spoločne s L. T. sa pokúsili vypáčiť plechové dvere garáže, a keď sa im to nepodarilo, tak prešli k budove garáže v areáli školy z bočnej strany, kde U. P. rozbil sklo na okne tejto garáže v blízkosti kľučky, po čom otvoril riadne zaistené okno na tejto budove, L. T. následne vnikol do vnútorných priestorov budovy, v nej vypáčil plechové vchodové dvere, vošli do vnútorných priestorov, kde L. T. vypáčil dvere do kancelárie majstra v tejto garáži, odkiaľ odcudzil kľúče od vozidla KIA CEED striebornej farby bez evidenčného čísla, VIN U5YFF24426L000655, ktoré bolo odstavené v garáži, počítač PC AD Athlon II.X22 GB RAM, 160 HDD s klávesnicou, myšou, tlakovú sondu HD 26201 v zelenom plastovom kufríku a jej príslušenstvo a U. P. adaptér VAD 1598/22 s príslušenstvom v čiernom plastovom kufríku a tieto veci uložili do vozidla KIA CEED, s ktorým vyšli z garáže, následne obaja zvesili z pántov kovovú bránu oplotenia areálu a L. T. odstránil visiaci zámok, ktorým bola zaistená ďalšia kovová brána areálu a s vozidlom odišli smerom ku križovatke Kraľovany - Ružomberok, kde do vozidla nasadol aj P. H. a spoločne na vozidle odišli smerom do Popradu, kde chceli vozidlo predať, tu im ale došla nafta vo vozidle, auto odstavili 5 km za Popradom na diaľnici D1, kde boli zadržaní hliadkami OO PZ Poprad, čím spoločnosti KIA Motors Slovakia, s.r.o. so sídlom Mariánske námestie č. 30/5, Žilina, spôsobili škodu vo výške najmenej 6.468,-€ a Strednej odbornej škole technickej so sídlom Istebné, Hrádok č. 226 škodu odcudzením vo výške 753,16 € a škodu poškodením vo výške 143,60 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Citovaným rozsudkom Okresný súd v Dolnom Kubíne uznal obžalovaného P. H. za vinného z pomoci k trestnému činu (prečinu) krádeže podľa §§ 21 ods. 1 písm. d), 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Skutkovým základom tohto rozsudku bolo tvrdenie súdu, že obžalovaný po vzájomnej dohode, dňa 31.1.2011 okolo 04.30 hod. po príchode do areálu SOŠT Istebné nachádzajúceho sa v obci Istebné, časť Hrádok č. 226, P. H. na vozidle L. T. odišiel strážiť a sledovať pohyb vozidiel na rázcestie cesty Dolný Kubín - Kralovany - Ružomberok, U. P. spoločne s L. T. sa pokúsili vypáčiť plechové dvere garáže, a keď sa im to nepodarilo, tak prešli k budove garáže v areáli školy z bočnej strany, kde U. P. rozbil sklo na okne tejto garáže v blízkosti kľučky, po čom otvoril riadne zaistené okno na tejto budove, L. T. následne vnikol do vnútorných priestorov budovy, v nej vypáčil plechové vchodové dvere, vošli do vnútorných priestorov, kde L. T. vypáčil dvere do kancelárie majstra v tejto garáži, odkiaľ odcudzil kľúče od vozidla KIA CEED striebornej farby bez evidenčného čísla, VIN U5YFF24426L000655, ktoré bolo odstavené v garáži, počítač PC AD Athlon II.X22 GB RAM, 160 HDD s klávesnicou, myšou, tlakovú sondu HD 26201 v zelenom plastovom kufríku a jej príslušenstvo a U. P. adaptér VAD 1598/22 s príslušenstvom v čiernom plastovom kufríku a tieto veci uložili do vozidla KIA CEED, s ktorým vyšli z garáže, následne obaja zvesili z pántov kovovú bránu oplotenia areálu a L. T. odstránil visiaci zámok, ktorým bola zaistená ďalšia kovová brána areálu a s vozidlom odišli smerom ku križovatke Kralovany - Ružomberok, kde do vozidla nasadol aj P. H. a spoločne na vozidle odišli smerom do Popradu, kde chceli vozidlo predať, tu im ale došla nafta vo vozidle, auto odstavili 5 km za Popradom na diaľnici D1, kde boli zadržaní hliadkami OO PZ Poprad, čím spoločnosti KIA Motors Slovakia, s.r.o. so sídlom Mariánske námestie č. 30/5, Žilina, spôsobili škodu vo výške najmenej 6.468,-€ a Strednej odbornej škole technickej so sídlom Istebné, Hrádok č. 226 škodu odcudzením vo výške 753,16 € a škodu poškodením vo výške 143,60 €.

Zato uložil okresný súd obžalovanému peňažný trest 400,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody 15 dní (§§ 212 ods. 3, 37 písm. m/, 38 ods. 2,4, 56 ods. 2, 57 ods. 3 Tr. zák.).

V zákonnej lehote podali obžalovaný i prokurátor proti tomuto rozsudku odvolanie. Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o vine aj voči výroku o treste, cíti sa nevinný, lebo s vecou nemal nič spoločné a chce byť spod obžaloby oslobodený. Prokurátor podal odvolanie voči výroku o treste. Domáha sa ním zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia okresnému súdu. Kým okresný prokurátor toto žiadal iba z dôvodov sprísnenia trestu, intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí z dôvodov nezrozumiteľnosti rozsudku.

Keď odvolací súd nerozhodol o odvolaní podľa § 316 ods. 1, 3 Tr. por., podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

* * *

Obžaloba kládla obvinenému za vinu v podstate to, že kým obvinení P. a T. išli odcudziť a odcudzili osobné motorové vozidlo, obvinený H. mal spolu s nimi páchať trestnú činnosť tak, že po vzájomnej dohode vzdialený 12,5 kilometra mal „strážiť a sledovať pohyb vozidiel“.

Keď odvolací súd vo svojom predošlom zrušujúcom rozhodnutí naznačil, že takto koncipované spolupáchatelstvo na trestnom čine javí sa celkom nezmyselné, najmä ak na miesto činu je prístup z viacerých strán (z viacerých ciest) a okresné mesto Dolný Kubín s policajnou stanicou je vzdialené iba 7,5 kilometra, no opačným smerom ako mal obvinený H. „strážiť a sledovať pohyb vozidiel“, okresný súd vo veci opäť rozhodol. V podstate bez doplnenia dokazovania v smere, ktorý naznačil krajský súd, okresný súd opäť napriek vyjadreniu krajského súdu ustálil, že obvinený H. odišiel „strážiť a sledovať pohyb vozidiel“ na ono vzdialené miesto. Pri nezmenenom skutkovom stave a bez náležitého odôvodnenia kvalifikácie konania obvineného vyslovil, že nešlo o spolupáchatelstvo, ale o pomoc v zmysle § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Nepochopené zostalo tiež vyjadrenie krajského súdu o zachovaní totožnosti skutku. Zachovanie totožnosti skutku totiž neznamená jeho doslovné zachovanie podľa obžaloby a len zmenu

právnej kvalifikácie. Ak by to tak malo byť, zmenu právnej kvalifikácie mohol už v minulosti vykonať krajský súd a nemusel by rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Nesporné je, že sa všetci traja obvinení pred spáchaním trestného činu krádeže (za ktorý boli už T. a P. odsúdení) viezli spoločne vo vozidle obvineného T.. Obvinený H. však od počiatku popieral spáchanie činu či akýkoľvek podiel na jeho spáchaní. Poprel, že by vedel o úmysle T. odcudziť motorové vozidlo a poprel tiež rozdelenie si úloh. Obvinený T. potvrdil, že H. nechcel mať nič s vecou spoločné, chcel ísť domov. O celi jazdy - odcudzení vozidla, hovoril len P. a nevie, či to počul aj H.. Keď H. zistil, že vyberajú veci z auta, odišiel na jeho aute preč. Na nejakom rozdeľovaní si úloh sa nedohodli. Obvinený P. najprv vypovedal, že po ceste T. hovoril, že H. bude dávať pozor, pri neskoršej výpovedi už vypovedal, že nevie, či sa T. s H. bavili o krádeži ani nepotvrdil, že by H. dával pozor na prichádzajúce autá. Vo vozidle pri rozhovore sedel on s T. vpredu, obvinený H. vzadu. Pri doplnení dokazovania pred krajským súdom obvinený H. uviedol, že na vozidle, na ktorom na miesto činu prišli, odišiel preto, lebo nechcel mať s vecou nič spoločné, bolo veľmi zima a chcel ísť domov. Iných dôkazov, najmä dôkazov nasvedčujúcich na jednotlivé znaky objektívnej a subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestnej činnosti zo strany obvineného H. v podstate niet.

* * *

Z rozsudku vyplýva neporozumenie podstaty rozdielov medzi páchaním (spolupáchaním) trestného činu a účastníctvom. Podľa okresného súdu pomoc spočívala v tom, že obvinený H. vedel o tom, že T. s P. idú vykonať prečin krádeže a odišiel dávať pozor na prípadný pohyb policajných hliadok. Neporozumenie vyjadruje aj odôvodnenie nerozhodovania o náhrade škody tým, že sa poškodený s nárokom na náhradu škody nepripojil. Správne však malo byť to, že účastník nie je páchatel', on škodu nespôsobil, a tak voči nemu ani nemôže smerovať nárok na jej náhradu.

Objektívnym znakom spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. je naplnenie skutkovej podstaty činu uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona spoločným konaním. Medzi spolupáchatel'mi je výslovne alebo konkludentne rozdelené naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, najmä konania, pričom je možné, že každý vykoná konanie, ktoré by samo osebe bolo trestným činom alebo je možné, že si úlohy rozdelia tak, že ich aktivita iba vo svojom súhrne vyvolá naplnenie všetkých znakov trestného činu. Nevýžaduje sa, aby konanie spolupáchatel'ov bolo rovnocennej povahy a stačí, ak trestná činnosť vo svojom súhrne predstavuje konanie naplňajúce príslušné ustanovenie Trestného zákona. Po subjektívnej stránke sa však predpokladá preukázanie úmyslu spoločným konaním spáchať trestný čin. Spoločný úmysel spolupáchatel'ov zahŕňa ich spoločné konanie a sledovanie spoločného cieľa. Tieto požiadavky neboli žiadnymi dôkazmi bez pochybností preukázané.

Výrok odvolaním napadnutého rozsudku o vine obvineného H. po skutkovej stránke nie je v plnom súlade s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a čiastočne je založený na neúplne zistenom skutkovom stave. Spolupáchatel'stvo nemožno vidieť v prítomnosti na mieste činu pred jeho spáchaním, ani v prítomnosti na mieste 12,5 kilometra vzdialenom od miesta činu bez náležitého zistenia vzájomnej dohody, ktorá by svedčila na spoločný úmysel.

* * *

Podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne

- a) zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor),
- b) naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca),
- c) požiadal iného, aby spáchal trestný čin (objednávateľ), alebo
- d) poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Formy pomoci uvádza zákon ako príklad. Pomoc môže byť fyzická aj intelektuálna, môže spočívať v konaní aj nekonaní. V konkrétnom prípade by o pomoc najpravdepodobnejšie mohlo ísť tak, že by obvinený H. odviezol vozidlo, na ktorom spoluobvinení prišli na miesto činu, aby páchatel'om činu (krádeže) takto umožnil, bez starostí o toto vozidlo, spáchať skutok a s odcudzeným vozidlom z

miesta činu ujsť. Po pozitívnych zisteniach v tomto smere potom mohol okresný súd upraviť skutok, pri zachovaní jeho totožnosti. Okresný súd nepochopiac podstatu pomoci a pojem „totožnosť skutku“ týmto smerom však dokazovanie nezameral. Pri doplnení dokazovania pred krajským súdom sa takéto konanie už nepreukázalo.

Keď takto stručne krajský súd zhrnul vykonané dokazovanie, musel konštatovať závažné pochybnosti o skutkových zisteniach, ktoré uvádza napadnutý rozsudok. Obžaloba neunesla dôkazné bremeno a pred súdom jej tvrdenia neboli v celosti a bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Krajskému súdu nie sú známe žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by mohli obžalobu potvrdiť, prípadne v zákonných medziach modifikovať. Pritom ide o problém preukazovania priebehu deja v prvom rade na základe logických súvislostí a výpovedí spoluobvinených, nie znalecky alebo inak. Za takýchto okolností do popredia vystúpila jedna zo základných zásad trestného konania, zásada prezumpcie neviny, z ktorej vyplýva rozhodovanie v pochybnostiach v prospech obvineného (§ 2 ods. 4 Tr. por.).

Pri hodnotení vykonaného dokazovania, vychádzajúc v pochybnostiach v prospech obvineného krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil. Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. následne vyslovil, že podľa § 285 písm. b) Tr. por. sa obvinený P. H. oslobodzuje spod obžaloby pre skutok, ktorým údajne spáchal trestný čin (prečin) krádeže podľa §§ 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., lebo skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.